

Kokoelmapolitiikka

2019

RIISA -
Suomen ortodoksinen
kirkkomuseo

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	3
1. KOKOELMIEN HISTORIA JA OMINAISPIIRTEET	3
2. ETIIKKA	5
3. OSAKOKOELMAT	5
Ikonit (OKM)	5
Esineet (OKM)	6
Tekstiilit (OKM)	7
Vanha kirjakokoelma (OKM K)	8
Asiakirjat, kartat ja piirustukset (OKM A)	9
Kuvakokoelma (OKM VA)	9
Opetuskokoelma	10
Käsikirjasto	10
Talletuskokoelmat	10
4. KARTUNTAPOLITIIKKA	11
Yleiset periaatteet	11
Hankinnat, lahjoitukset ja testamentit	12
Talletukset	13
Poistot	13
5. KOKOELMIEN DOKUMENTOINTI	14
Kokoelmanhallintaohjelma Kosmos	14
Museoesineiden ja kuvien inventointi	14
Arkistoaineiston inventointi	15
Käsikirjastoon kuuluvan aineiston inventointi	15
RIISAn toiminnan dokumentointi	15
6. TUTKIMUS	15
7. SÄILYTYS, HOITO JA TURVALLISUUS	16
Yleistä	16
Konservointi ja kuntokartoitukset	16
Olosuhteet ja säilytys	17
8. KOKOELMAN ESILLÄPITO	17
9. LAINAUS- JA TALLENNUSPERIAATTEET	17
Lainaaminen määräajaksi	18
Pitkäaikaiset talletukset	18
LIITTEET	19

JOHDANTO

Suomen ortodoksisen kirkkomuseon säätiön (säätiö) hallussa ja omistuksessa olevista kokoelmista vastaa säätiön hallinnoima ja ylläpitämä Suomen ortodoksinen kirkkomuseo RIISA.¹ RIISAn kokoelmapolitiikka on ohje kokoelmien kartuttamiseen, hallintaan ja käyttöön. Kattava ja ajan tasalla oleva kokoelmapolitiikka on edellytys pitkäjänteiselle kokoelmien hoidolle. Kokoelmapolitiikka on museohenkilökunnan työkalu, joka välittää tietoa myös ulkopuolisille.

RIISAn ensimmäinen kokoelmapolitiikka hyväksyttiin kirkkomuseon johtokunnan kokouksessa 15.6.2011. Sen laativat valokuvaaja Henna Hietainen, museonjohtaja Teresa Leskinen, museolehtori Marja Louni, museoassistentti Marke Penttinen, tutkija Päivi Sturm ja tekstiilikonservaattori Leena Säppi.

Kokoelmapolitiikan runkona on FT Susanna Petterssonin kirjoittama *Huomioita kokoelmapoliittisen ohjelman kirjoittamisessa* (2005). Sen on julkaissut Valtion taidemuseon taidemuseoalan kehittämissyksikkö Kehys.

Kansainvälisen museoneuvoston ICOM:in (International Council of Museums) vahvistamat *Museotyön eettiset säännöt* (2005) ovat toimineet toisena tärkeänä lähteenä. ICOM:in säännöissä on määritelty museotoiminnan vähimmäisvaatimukset, joita ammatillisesti hoidettujen museoiden tulee noudattaa.

Kokoelmapolitiikkaa päivitetään tarpeen mukaan vähintään kolmen vuoden välein, liitteitä tarvittaessa useamminkin.

1. KOKOELMIEN HISTORIA JA OMINAISPIIRTEET

Säätiön hallussa olevat kokoelmat käsittävät Valamon luostarin muinaismuistokokoelman sekä Karjalasta ja Petsamosta evakuoitujen luostareiden ja seurakuntien aineistoa. Kokoelmissa on myös yksityisten henkilöiden RIISAn lahjoittamia tai tallettamia esineitä sekä omia hankintoja.

Kokoelmiin kuuluu liturgisesti ja taidehistoriallisesti arvokkaita ikoneita, sakraaliesineitä, tekstiilejä, käsikirjoituksia, vanhoja kirjoja, keisareiden luostareille tekemiä lahjoituksia, muistoesineitä, mitaleja ja kunniamerkkejä. RIISAssa on asiakirja-, kartta-, kuva- ja piirustusarkisto sekä käsikirjasto. Asiakirja-arkisto jakautuu pääte- ja käyttöarkistoon.

RIISAn kokoelmien perustana ovat talvi- ja jatkosodan (1939 – 1944) aikana Neuvostoliitolle luovutetuilta alueilta evakuoitujen Suomen ortodoksisen kirkon (kirkko) esineet. Kokoelmien synty on epätavallinen, ja keruuprosessi tapahtunut poikkeuksellisissa, jopa kaoottisissa olosuhteissa. Evakuoitu esineistö jaettiin Kanta-Suomen vanhoihin ortodoksiin seurakuntiin, jälleenrakennuskaudella perustettuihin uusiin seurakuntiin, rajan takaa siirtyneisiin luostareihin ja mahdollisesti myöhemmin perustettavaan Ortodoksisen kirkkomuseoon.²

¹ RIISA -nimi otettiin käyttöön 2015. Sana riisa tarkoittaa ikonia suojaavaa ja koristavaa vaippaa.

² Suomen ortodoksinen kirkkomuseo -nimi otettiin käyttöön 1990-luvun alussa.

Luovutettujen alueiden kirkollisten esineiden luetteloinnista vastasi arkkipiispa Hermanin sihteeri, yli diakoni Leo Kasanko. Pastori Aari Surakan kanssa he kantoivat huolta ahtaisiin ja puutteellisiin tiloihin sijoitettujen esineiden säilymisestä. Kasanko teki kirkollishallitukselle ehdotuksen kirkkomuseon perustamisesta Kuopioon ja laati suunnitelman esineiden sijoituspaikoista.

Ortodoksinen kirkkomuseo perustettiin 1957, ja se aloitti toimintansa Venemiehenkadulla ortodoksisen pappilan kellarissa. Vuonna 1969 museo muutti nykyiselle paikalleen Karjalankadulle kirkon keskustaloon valmistuneisiin museotiloihin. Ikonit ja sakraaliesineet sijoitettiin yläkertaan ja tekstiilit alakertaan. Esineet jaoteltiin teemoittain, ja esimerkiksi Valamon, Konevitsan ja Petsamon luostareiden esineet saivat omat huoneet.

RIISA on ortodoksista kulttuuriperintöä tallentava ammatillisesti hoidettu museo. Kokoelmat kertovat ortodoksisuuden historiasta, elämäntavasta ja kirkkotaiteesta. Erilaisiin historiallisiin ajanjaksoihin liittyvät kokonaisuudet tekevät aineistosta ainutlaatuisen. Monipuolisuudessaan kokoelmat erottuvat Keski-Euroopassa ja Venäjällä sijaitsevista, lähinnä ikoneihin keskittyneistä museoista. RIISAA voikin perustellusti kutsua kansallisesti ja kansainvälisesti merkittäväksi erikoismuseoksi.

Vuonna 2015 uudistettu Pyhyiden portaila -kokoelmanäyttely kuljettaa kävijät vuosituhantiseen bysanttilaiseen traditioon ja karjalais-ortodoksisen uskonnollisuuteen. Näyttelyssä ortodoksisuutta tarkastellaan myös osana kirkkovuoden kulkua ja arjen uskonnollisuutta.

RIISAn toiminta-ajatus toisen valtiokirkon ja samalla myös vähemmistökirkon aineellisen, aineettoman ja visuaalisen kulttuuriperinnön tallentajana, säilyttäjänä, hoitajana ja esille tuojana on säilynyt läpi vuosikymmenten. Tänä päivänä identiteetin vahvistamiseen pyritään monikulttuurisessa ympäristössä. Toiminta tähtää museokävijän oman elinympäristön monimuotoisuuden kunnioittamiseen avoimesti ja ennakkoluulottomasti.

RIISAn vaikuttavuus on laajentunut alueellisesti. Siinä, missä toiminta alun perin suunnattiin kotinsa menettäneelle ortodoksiselle siirtoväelle, on itäisen kirkon kirkkotaiteesta ja historiasta kiinnostuneet suomalaisen valtaväestön lisäksi erityisesti keski- ja eteläeurooppalaiset matkailijat. Myös venäläisten tutkijoiden ja matkailijoiden määrä on kasvanut merkittävästi.

Kirkko linjaa strategiassaan ortodoksisten kulttuurilaitosten kanssa tehtävään yhteistyöhön, ikonitaiteen ja kirkkotekstiilien kehittämiseen sekä kirkollisen arkkitehtuurin erityisyyden ymmärtämiseen ja vaalimiseen. RIISAssa tehtävä työ on kirkon strategian ydintointojen mukaista. Kirkolla ja säätiöllä on keskinäinen yhteistoimintasopimus.

RIISAssa yhdistyvät taidemuseoiden ja kulttuurihistoriallisten museoiden toimintatavat. Asiantuntijaorganisaationa museo antaa ohjausta ja neuvontaa toimialaansa liittyvissä kysymyksissä museoille, seurakunnille, muille yhteisöille ja yksityisille ihmisille.

2. ETIIKKA

Säätiön toiminnassa noudatetaan säätiölakia (24.4.2015/487), Patenti- ja rekisterihallituksen hyväksymiä sääntöjä (2.5.2019), johtosääntöä, taloussääntöä ja hallituksen työjärjestystä, kirjanpitolakia (30.12.1997/1336) ja -asetusta (30.12.1997/1339) sekä säätiön taloussääntöä, tilintarkastuslakia (18.9.2015/1141) ja arkistolakia (23.9.1994/831).

Säätiön toimintaa säätelee myös museolaki (15.3.2019/314) ja museoasetus (1192/2005). Säädökset edellyttävät, että museolla on monivuotinen tavoitteita, toimintaa ja taloutta koskeva suunnitelma.

RIISA noudattaa työssään Kansainvälisen museoneuvosto ICOM:in museotyön ammattieettisiä sääntöjä. Museossa noudatetaan myös tekijänoikeuksista ja tietosuojasta säädettyjä lakeja ja asetuksia.

Ammatillisten museoiden tallennus- ja kokoelmayhteistyöverkosto TAKO aloitti toimintansa 2014. Valtakunnallinen tallennustyönjako auttaa museoita suuntaamaan kartunta ja keskitämään resurssit ydintehtävään. RIISA on mukana TAKOn tallennustyönjaossa, ja museon tallennusvastuulle kuuluu Suomen ortodoksisen kirkon kulttuuriperinnön tallentaminen.

RIISA noudattaa museosalalla yhteisesti hyväksytyjä menettelytapoja ja ICOM:in asettamia museotyön ammattieettisiä sääntöjä. ICOM:in Suomen komitea ry. julkaisi säännöt suomeksi 2005.

3. OSAKOKOELMAT

Ikonit (OKM)

Museon ikonikokoelma sisältää noin 1200 maalattua ja painettua ikonia. Metallikonikokoelma kasvoi aiemmasta 80:sta noin 900:an metallikonisiin taiteilija Risto Vilhusen tekemän testamenttilahjoituksen myötä. Ikonit esittävät Kristusta, Jumalanäitiä, muita pyhiä ihmisiä ja tapahtumia. Kokoelman vanhimmat puolelta maalatut ikonit ovat 1600-luvulta. Pääosa ikoneista ajoittuu 1700 – 1800 -luvulle. Uudempaa ikonituotantoa edustavat seurakunnista lahjoitetut ja talletetut 1950 – 1960 -luvulla maalatut jälleenrakennuskauden ikonit sekä nykyikonimaalareiden lahjoitukset.

Ehjimmät ikonikokonaisuudet ovat Laatokan Valamon ja Konevitsan luostareista. Kokoelmaan kuuluu mm. Valamosta peräisin olevat Vasili Peshekhonovin työpajassa kultapohjalle maalatut ikonit ja Konevitsan luostarista evakuoitunut Jumalanäidin ikonit. Niiden hopeariisit on koristeltu aidoin helmin ja jalokivin.

Konevitsan ja Petsamon luostareista on säilynyt kaksi Jumalanäidin kuolonuneen nukkumisen ikonia, jotka ovat todennäköisesti matkamuistoja Jerusalemissa. Ikonit ajoittuvat 1800-luvulle ja ne on sommiteltu lasihelmistä ja korukivistä.

Viipurin ja Käkisalmen kirkoista on useita arvokkaita ikoneja. Käkisalmeista evakuoitu Jumalanäidin ylistys -ikoni 1700-luvulta herättää huomiota paitsi koolla, myös harvinaisella ikonografiallaan. Ikonia kunnioitetaan ihmeitätekevänä.

Usein ikoneiden ja sakraaliesineiden pelastuminen oli vain hiuskarvan varassa. Vuonna 1793 signeerattu Pyhien ikoni löytyi sodan jälkeen Kuopion ortodoksisen pappilan puuvarastosta halkopinon alta. Räimälän rukoushuoneesta eli tsasounasta olevat 1700-luvun ikonit jouduttiin evakuointivaiheessa lyhentämään, jotta ne olisivat mahtuneet pakkauslaatikkoon.

Suomalainen ikonimaalaus alkoi 1960-luvulla. Nykyään Suomessa on lukuisia korkeatasoisia ikonimaalauksen harrastajia ja pieni joukko ammattimaisia ikonimaalareita. Viimeisimpiä ikonilahjoituksia ovat Mirjam Laineen, Kerttu Haapaniemen ja Eeva Zittingin maalaamat ikonit sekä Anna Heikinheimon mittava ikonien esipiirroskokoelma (noin 400 kpl).

Kesällä 2018 museo vastaanotti merkittävän testamenttilahjoituksen taiteilija ja keräilijä Risto Vilhuselta (Leonardo da Vilhu). Kokoelmaan kuuluu noin 900 esinettä: metalli-ikoneita, puulle maalattuja ja painokuvaikoneita sekä joitain kirkollisia tekstiilejä. Lahjoituksen yhteydessä Vantaan kaupunginmuseo siirsi valtakunnallisen tallennustyönjaon (TAKO) mukaisesti kokoelmistaan Vilhusen heille lahjoittamat ikonit RIISAan.

Arkkipiispa Leon kokoelma ja Piispa Arseni -kokoelma sisältävät pääasiassa eri tekniikoin valmistettuja ikoneita.

Suomen ortodoksisen kirkkomuseon ystävät ry. hankkii nimeään kantavaan kokoelmaansa kristillistä taidetta. Teokset ovat ikoneita tai taideteoksia, jotka liittyvät oleellisesti ortodoksisen kulttuuriin. Viimeisimpiä hankintoja ovat Marcus Collinin pastellimaalaus Lunkulan rukoushuone (1927) ja Eero Nelimarkan Petsamon yläluostaria kuvaava akvarelli (1927). Uutta kristillistä taidetta edustavat Irina Zatulovskayan grafiikanvedokset (2009) Kristuksen elämästä.

Esineet (OKM)

Kokoelmissa on kirkolliseen käyttöön tarkoitettuja sakraaliesineitä ja ei-kirkollisia esineitä. Sakraaliesineitä ovat ehtoollisvälineet³, sakramenttilippaat⁴, suitsutusastiat, käsiristit, alttarievankeliumikirjat, ripitys-⁵ ja kastelippaat⁶, vesikannut, kynttilänjalat, lampukat⁷ ja riisat sekä pappien ja piispojen kaularistit ja panagiat⁸. Sakraaliesineitä on yhteensä noin 500, ja irrallisia riisoja 76. Lisäksi kokoelmaan kuuluu matkamuuistoja luostareista, mitaleita, kunniamerkkejä ja rahoja.

Vanhimmat esineet ajoittuvat 1300-luvun loppupuolelle. Ne ovat perimätiedon mukaan Konevitsan luostarin perustajan, pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen valmistamat kaularisti ja pui-nen kousa. Kousa on 1600-luvulla koristeltu hopearenkaalla ja vuorikiteellä. Sakraaliesi-neet ajoittuvat pääosin 1700 – 1800 -luvulle.

³ Ehtoollisvälineisiin kuuluvat ehtoollismalja, lautanen, jalallinen lautanen eli diskos, ehtoollispeitettä kannatteleva tähti ja keihäs, jolla ehtoollisleipä leikataan sekä ehtoollisen jakamista varten lusikka.

⁴ Alttaripöydällä säilytettävä koristeellinen lipas, jossa säilytetään ehtoollislahjoja sairaiden ripitystä varten.

⁵ Pieni rasia sisältää pienikokoiset ehtoollisvälineet, joita käytetään, kun ehtoollinen toimitetaan esim. kotona tai sairaalassa.

⁶ Pieni lipas, jossa säilytetään kasteen sakramentissa tarvittavia välineitä.

⁷ Ikonin edessä riippuva öljylamppu.

⁸ Riipus, johon on yleensä kuvattu Jumalanäiti.

Näyttävimmät ja museoasiakkaille mieleenpainuvimmat esineet ovat Laatokan Valamon ja Konevitsan luostareiden perustajien taidokkaasti pakotetut hopeiset muistoarkut eli kenotafit. Niiden lisäksi arvokkaimpiin sakraaliesineisiin kuuluu Ihmeitätekevän Konevitsan Jumalanäidin ikonin riisa. Se on kullattua hopeaa ja koristeltu miniatyyrein, aidoin helmin ja jalokivin. Riisa on valmistettu Pietarissa 1893 Konevitsan luostarin täyttäessä 500 vuotta.

Sakraaliesineiden joukossa on lukuisia Venäjän keisariperheiden ja kauppiaiden luostareille tekemiä lahjoituksia. Näitä ovat mm. keisarinna Maria Aleksandrovnan igumeni Damaskinille lahjoittama rukousnauha sekä keisari Aleksanteri I:n Valamon luostarille lahjoittamat ehtoollismalja, diskos ja tähti. Kauppias Tjumenevin Valamon luostarille lahjoittamat kultaiset sakraaliesineet on koristeltu smaragdein ja rubiinein.

Menetetyistä seurakunnista evakuoitu sakraaliesineistö on vaatimatonta ja määrällisesti vähäistä. Annantehtaan, Mantsinsaaren, Palkealan, Suojärven, Terijoen, Tiurulan ja Uudenkirkon seurakunnista sakraaliesineitä ei ole lainkaan.

Kokoelmiin kuuluu monia historiallisesti arvokkaita ei-kirkollisia esineitä. Näitä ovat esimerkiksi keisari Pietari Suuren 1715 atamaani Sergei Trofimoville lahjoittama juomakauha, keisari Aleksanteri II:lle kuuluneet säämiskäkäsineet ja kavaljeerirykmentin lakki sekä keisarinna Aleksandra Feodorovnan vankeudessa tekstaama rukous Jumalanäidille.

Laatokan Valamon kauniita maisemia, pyhiinvaelluspaikkoja ja tärkeitä tapahtumia on tallennettu 25:een valkoemalimaalausta käsittävään sarjaan, joka on maalattu 1860-luvulla. Museon lahjoituksina saamat matkamuiistot, rasiat, kaularistit ja rukousnauhat kertovat luostareista matkailukohteina.

Koska Karjalan kaikista seurakunnista ei pystytty evakuoimaan kirkollista esineistöä, ovat erilaiset säilyneet fragmentit kokoelman harvinaisuuksia. Näitä ovat mm. marmoripalanen Salmin pyhän Nikolaoksen kirkon alttaripöydästä ja rautanaula Suojärven Varpakylän kirkon katosta.

Uusimpana (2019) sakraaliesinelahjoituksena on ikonimaalari Petros Sasakin suunnittelema ensimmäinen suomenkielinen Pyhä Evankeliumi. Alttarievankeliumi on samettikantinen ja siinä on kullatut kohokuviot ja metallihelat.

Tekstiilit (OKM)

Kokoelmien suurin esineryhmä on tekstiilit: jumalanpalveluspuvut, kirkon pöytien peitteet ja liinat, ehtoollispeitteet, ikoniliinat, käspaikat⁹ ja pelenat¹⁰, kirkkoliput, hautakuvat, kenotafinpeitteet, ruumispeitteet, antiminssiliinat¹¹ ja muut ortodoksiseen perinteeseen liittyvät tekstiilit.

⁹ Pitkä, kapea, molemmista päistä samalla tavalla koristeltu liina, joka kuuluu perinteisesti ortodoksisen karjalaisväestön esineistöön.

¹⁰ Ikonin alle laitettava koristeliina.

¹¹ Piispan vihkimä liina, jonka päällä Herran pyhä ehtoollinen toimitetaan.

Merkittäviä tekstiilikokonaisuuksia on useita. Yli 150:een antiminssiliinaan on taltioitunut ortodoksisen kirkon historia jo vuodesta 1670. Antiminsseja vihkineet piispat ovat allekirjoittaneet liinat ja merkinneet pyhäkön, jolle tekstiili on luovutettu ehtoollisen toimittamiseen. Kokoelmissa on mm. vuonna 1760 Laatokan ja Karjalan (Käkisalmen) piispa Tihonin vihkimä antiminssiliina. Piispa julistettiin myöhemmin pyhäksi nimellä pyhä Tihon Zadonskilainen. RIISAan on saatu myös ikonimaalari Petros Sasakin piirtämät antiminssit vuosilta 1987 ja 2018.

Kauneimmat kirjonnat ovat ehtoollispeitteissä, joita kokoelmissa on lähes 400. Komeimmat, aidoin helmin kirjoitukset peitteet ovat Laatokan Valamosta. Kirkon historiallisiin vaiheisiin kuuluu rouva Elisabet Hallonbladin Himpölän arkkipiispantalolle Sortavalaan lahjoittama ehtoollispeitesarja. Suomen itsenäistyminen ja kirkon irtautuminen Moskovan patriarkaatista voimistivat kansallisia pyrkimyksiä. Oma kansallista identiteettiä haettiin myös kirkollisiin tekstiileihin. Arkkipiispa Herman kannusti 1920-luvulla naisia valmistamaan ”käsillä koristettuja sekä kansallisvärisiä” kirkkotekstiilejä. Hän esitteli yhtenä kannustavana esimerkkinä em. siniset, orvokein kirjoitukset ehtoollispeitteet.

Kansainvälisesti suurta mielenkiintoa herättävät Venäjän keisareiden luostareille lahjoittamat komeat kirkkotekstiilit, kuten jumalanpalveluspukusarjat ja suuret kenotafinpeitteet.

Vanhimmat tekstiilit ovat 1500-luvulta, taidokkaasti kirjoitettuja Pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen kenotafinpeite ja Konevitsan Jumalanäidin pelena¹².

Kokoelmissa olevat tekstiilit ovat poikkeuksellisen näyttäviä, koska museoon sijoitettiin historiallisesti ja taidehistoriallisesti arvokkaimmat kokonaisuudet. Kulta-, hopea- ja helmikirjoitusten brokadisten tekstiilien rinnalla kokoelmissa on paljon vaatimattomia tekstiilejä, kuten käsipaikkoja ja tilkkutöitä. Tärkeitä ovat myös pienistä kirkoista ja rukoushuoneista evakuoitujen vaatimattomat jumalanpalveluspuvut ja liinat.

Kokoelmissa on noin 3500 – 4000 tekstiiliä, joista vanhimmat ovat 1500-luvulta. Suurin osa tekstiileistä on 1800-luvulta. Viime vuosisadalta tekstiilejä on vähän, ja 2000-luvulta vain muutama. Kokoelmista puuttuvat lähes kokonaan uudemmat kirkkotekstiilit ja tekstiili-ikonit. Tällä hetkellä ortodoksiset seurakunnat tarjoavat vanhoja kirkkotekstiilejä enemmän kuin museo pystyy vastaanottamaan.

RIISAn kokoelmat ovat täydentyneet ns. Tikkurilansilkkisillä kirkkotekstiileillä. Tikkurilansilkki on ainoa Suomessa valmistettu kirkkotekstiilikangas ja on nimestään huolimatta viskoosia. Kangas tilattiin 1955. Siitä valmistetut tekstiilit ovat yhä käytössä monissa seurakunnissa.

Vanha kirjakokoelma (OKM K)

Vanha kirjakokoelma käsittää kirkkoslaavin- ja venäjänkielisiä jumalanpalvelus- ja hartauskirjoja sekä käsikirjoituksia. Suurimman kokonaisuuden muodostavat noin 300 Valamon muinaismuistokokoelmasta evakuoitua kirjaa, joista osa on ainutkertaisia. Harvinaiskirjat ajoittuvat 1400 – 1800-luvuille. Valtakunnallisesti ainutlaatuinen RIISAn harvinaiskirjakokoelma (384 kpl.) on luetteloitu kokonaisuudessaan.

¹² Pelena on ikonin alle ripustettava koristeliina

Asiakirjat, kartat ja piirustukset (OKM A)

RIISAn asiakirja-, kartta- ja piirustuskokoelma käsittää rakennuspiirustuksia, karttoja, ortodoksiin luostareihin ja seurakuntiin liittyviä dokumentteja ja kalustoluetteloita sekä henkilöhistoriaan kuuluvaa materiaalia kuten kunniakirjoja.

Konevitsan luostarin rakennuspiirustuskokoelma on kokonaisuutena arvokas. Se käsittää noin 120 rakennus- ja detaljipiirustusta. Piirustukset ajoittuvat 1790 - 1940 -luvulle. Laatokan Valamon luostarin rakennuspiirustuskokoelmassa on noin 100, lähinnä 1800-luvun rakennuspiirustusta.

Suomen kreikkalaiskatolisen kirkon kansallistamiseen liittyvät historiallisesti arvokkaat rukoushuoneiden ja kirkkojen mallipiirustukset (24 kpl.) ovat mielenkiintoinen kokonaisuus. Kirkollishallitus tilasi em. piirustukset vuonna 1930 arkkitehti Veikko Kyanderilta tavoitteenaan rakentaa Laatokan Karjalaan ”kansallistyyllisiä” rukoushuoneita ja kirkkoja. Hanke ei kuitenkaan koskaan toteutunut.

Luostareiden ja menetettyjen seurakuntien rakennuspiirustusten ohella merkittävän kokonaisuuden muodostaa arkkitehti Ilmari Ahosen suunnitteleminen jälleenrakennuskirkkojen ja -rukoushuoneiden piirustukset. Niitä on yhteensä 336. RIISA on saanut lahjoituksina myös teknisiä piirustuksia monista jälleenrakennuskirkoista ja -rukoushuoneista. Näiden lisäksi kirkkotekstili- ja esinepiirustuksia on 31 ja luetteloimattomia yleiskarttoja noin 40.

Arkiston käytetyin materiaali on museonhoitaja Leo Kasangon menetetyistä seurakunnista ja luostareista 1950 – 60 -luvulla keräämä aineisto. Arkistossa on myös keisarinna Aleksandra Feodorovnan hovineidin ja ystävän Anna Tanejeva-Vyubovan arkistoon kuluva aineistoa: keisarinnan (pyhittäjämarttyyri Aleksandra) sekä pyhittäjä Johannes Valamolaisen, Helsingin piispa Aleksanteri Karpinin kirjeet sekä muiden valamolaisen ja konevitsalaisten munkkien kirjeitä. Ne ovat marsalkka Mannerheimin kirjeiden ohella arkiston harvinaisuuksia.

Kuvakokoelma (OKM VA)

RIISAn kuvakokoelma koostuu mustavalkoisista ja värillisistä paperivedoksista, joista osa on liimattu pahvikorteille, osa albumeihin. Lisäksi museossa on digitaalisia kuvia, dioja, lasinegatiiveja, laaka- ja kinofilminegatiiveja, rainoja ja kaitafilmejä.

Kuvakokoelmassa on yli kolmetuhatta luetteloitua kuvaa sekä runsaasti luetteloimattomia kokoelmia. Kuvia luetteloidaan, skannataan ja liitetään osaksi digitaalista kokoelmanhallintaohjelmaa Kosmosta. Digitoiminen edesauttaa kuvien löydettävyyttä ja saavutettavuutta.

Vanhimmat kuvat ovat 1800-luvulta. Suurimpia kokonaisuuksia ovat kuvat luovutettujen alueiden kirkoista ja rukoushuoneista, luostareista, seurakuntaelämästä ja kirkollisista henkilöistä. Kuvakokoelma karttuu vuosittain lahjoituksilla ja digitaalisilla kokoelmakuvilla.

RIISAn Kuvapalvelu myöntää kuvankäyttöoikeuksia yksityisille ihmiselle ja julkisille yhteisöille Kuvapalvelusopimuksen ja palveluhinnaston mukaisesti (katso liite: Kuvapalvelusopimus).

Opetuskokoelma

Opetuskokoelmaa kartutetaan aineistolla, joka palvelee kulttuurikasvatusta. Esineitä käytetään havaintoesineinä mm. näyttelyissä ja työpajoissa, ja niitä voidaan hyödyntää myös lainattavissa opetuskokonaisuuksissa.

Opetuskokoelmaa kartutetaan lahjoituksin ja ostoin, ja siihen voidaan liittää museon muista kokoelmista poistettua aineistoa. Kokoelmaan voidaan ottaa aineistoa, jota ei kartuttamisen yleisten periaatteiden mukaisesti liitettäisi muihin kokoelmiin. Opetuskokoelman aineisto luetteloidaan, mutta sitä ei konservoida.

Käsikirjasto

Käsikirjasto koostuu RIISAn toimintaan ja kokoelmiin liittyvistä kirjoista, lehdistä ja lehtileikkeistä. Vanhimmat ja vähemmän käytetyt kirjat sijaitsevat päätearkistossa. Käsikirjaston kirjat luetteloidaan Oorninki-tietokantaan, josta kirjoja voidaan hakea hakusanoilla. Käsikirjaston kirjat ovat museon henkilökunnan, tutkijoiden ja opiskelijoiden käytössä. Kirjoja ei lainata.

RIISAan tulee useimmat Suomessa julkaistavat ortodoksiset lehdet. Seurakuntien lehdet arkistoidaan yliopistojen kirjastojen vapaakappalekokoelmiin ja seurakuntien arkistoihin. Oorninki-tietokantaan luetteloidaan käsikirjastossa säilytettävien lehtien sidotut vuosikerrat (katso liite: Luettelo käsikirjastossa säilytettävistä lehdistä).

Lehtileikearkistoon kerätään ortodoksisuuteen, museon toimintaan ja kokoelmiin sekä museotoimintaan yleisesti liittyviä leikkeitä. Lehtileikkeitä ei luetteloida.

Talletuskokoelmat

RIISAssa on talletettuna ortodoksisen kirkon, ortodoksisten seurakuntien ja järjestöjen sekä muiden museoiden ja yksityisten henkilöiden aineistoa. Talletuksia hoidetaan ja käsitellään kuten muitakin kokoelmia, ja ne luetteloidaan kokoelmanhallintaohjelma Kosmokseen. Uusia talletuksia otetaan vastaan tapauskohtaisesti.

4. KARTUNTAPOLITIIKKA

Yleiset periaatteet

- Kokoelmien kartuttamisen painopisteet ovat ortodoksinen kulttuuri, luostarilaitos, perinne ja elämäntapa sekä seurakunnat
- Hankintoja tehdään, ja lahjoituksia ja testamentteja otetaan vastaan, kun kokoelmien kartuttamisen yleiset periaatteet täyttyvät, ja aineistoa voidaan hoitaa ja käyttää museoalan yleisten vaatimusten mukaisesti
- Kokoelmiin liitetään hyväkuntoista aineistoa, josta on riittävästi kontekstietoja
- Kokoelmiin ei liitetä aineistoa, jonka säilyttäminen ja hoitaminen ovat museoarvoon nähden vaikeaa
- Talletuksia otetaan vastaan harkitusti

Säätiön tarkoituksena on kirkon aineellisen, aineettoman ja visuaalisen kulttuuriperinnön tallentaminen, säilyttäminen, hoitaminen ja esilläpito. Säätiön hallussa olevien kokoelmien kerääminen alkoi Valamon luostarin muinaismuistokokoelman perustamisesta 1911. Tämän jälkeen kokoelmien kartuttamisen periaatteet ovat vaihdelleet. Vuodesta 2011 kokoelmapolitiikka on linjannut kokoelmien kartuttamista, hallintaa ja käyttöä.

Kulttuurihistoriallisten museoiden valtakunnallisen tallennustyönjaon mukaisesti RIISA noudattaa kokoelmiensa kartunnassa museoviraston kanssa tehtyä yhteistyösopimusta.

RIISAssa pyritään kontekstiin sidottuun suunnitelmalliseen kartuttamiseen satunnaisten esinehankintojen ja -paljouden sijaan. Huomio kiinnitetään aineiston museoarvoon, jossa kontekstitiedoilla on suuri merkitys. Kokoelmien kartuttaminen on aktiivista toimintaa, ei passiivista vastaanottamista.

Kokoelmien kartuttamisen painopisteet ovat ortodoksinen kulttuuri, luostarilaitos, perinne ja elämäntapa sekä seurakunnat. Lisäksi kokoelmiin tallennetaan kulttuurihistoriallisesti merkittävää aineistoa, joka liittyy viime sotien jälkeen menetettyjen seurakuntien ja luovutetuilla alueilla eläneiden ortodoksien kirkolliseen elämään. Kokoelmia täydennetään aineistolla, joka valaisee ortodoksista traditiota ja antaa lisäarvoa kirkon 2000-vuotisesta historiasta. Näitä voivat olla mm. esineet, jotka kertovat Bysantin ja alkukirkon ajasta.

RIISAssa olevat kokoelmat sisältävät esimerkkejä taide- ja käsityötekniikoista sekä materiaaleista. Kartuttamisessa huomioidaan monipuolisuus, ja kokoelmia pyritään täydentämään hyväkuntoisella aineistolla, josta on riittävät kontekstiedot.

Kokoelmien kartuttamisessa huomioidaan tila- ja henkilöstöressurssit. Kokoelmiin ei liitetä keskenään samanlaisia esineitä kahta kappaletta enempää. Poikkeuksena ovat esineet, jotka liittyvät historialliseen tapahtumaan tai henkilöön tai ovat luovutetulla alueella toimineesta seurakunnasta tai luostarista, josta on vähän aineistoa.

RIISA on jalkautunut keräämään muistitietoa, dokumentoimaan pyhäköitä ja tallettamaan ortodoksista elämäntapaa. Dokumentointivastuu kirkon ja sen seurakuntien elämästä on jokaisella toimijalla omien käytäntöjen mukaisesti.

RIISAn resurssit ovat rajalliset tallettaa aineistoa kirkon työntekijöistä. Harkinnan mukaan kokoelmiin liitetään papiston omistuksessa ollutta aineistoa, joka välittää tietoa kirkollisesta elämästä.

Hankinnat, lahjoitukset ja testamentit

Säätiön omistuksessa olevat kokoelmat karttuvat pääosin lahjoituksin. Päätökset hankinnoista ja lahjoitusten ja testamenttien vastaanottamisesta tekee museonjohtaja. Ennen päätöstä kokoelmista vastaavat tutustuvat aineistoon ja arvioivat sen merkityksen ja arvon museolle. Kirjalliset perusteet kokoelmiin liittämistä kirjataan Kosmokseen.

Heinäkuussa 2010 perustetun Suomen ortodoksisen kirkkomuseon ystävät ry:n tarkoituksena on tehdä tunnetuksi ja tukea RIISAA ja sen toimintaa sekä lisätä tietoa ortodoksisesta kirkkotaiteesta ja -kulttuurista. Ystäväyhdistys tekee hankintoja RIISAn kokoelmapolitiikan mukaan ja hankinnat liitetään osaksi säätiön kokoelmia. Ensimmäiset hankinnat ystäväyhdistys teki keväällä 2016, kun kokoelmiin liitettiin pieni riisallinen Kristus Kaikkivaltias -ikoni sekä ikonografialtaan harvinainen Pyhittäjä Johannes Paljonkärsinyt - ikoni 1700-luvulta.

Hankintoja tehdään ja lahjoituksia ja testamentteja otetaan vastaan, kun kokoelmien kartuttamisen yleiset periaatteet täyttyvät, ja aineistoa voidaan hoitaa ja käyttää museoalan yleisten vaatimusten mukaisesti. RIISAn kokoelmiin liitetään vain sen tallennusvastuuseen kuuluvaa aineistoa. Poikkeuksen muodostaa opetuskokoelma.

Lahjoitukset ovat vastikkeettomia. Lahjoituksista tehdään aina lahjakirja. Lahjakirjassa määritellään omistusoikeuden siirtymisen ajankohta, hallinnan siirto, mahdollinen vakuutus sekä RIISAn oikeus hyödyntää aineistoa näyttelyissä, julkaisuissa ja kulttuurikasvatuksessa. Lisäksi siihen kirjataan RIISAn oikeus sijoittaa ja lainata aineistoa eteenpäin, sekä sovitaan lahjoittajan tietojen julkaisemisesta. Lahjoittajan suostumuksella lahjoitus voidaan siirtää opetuskokoelmaan tai myydä kokoelman kannalta tarpeettomana.

RIISA voi olla vastaanottamatta aineistoa, mikäli se ei täytä kartuttamisen ja hankinnan kriteerejä, tai testamentin laatija tai lahjoituksen tekijä on asettanut ehtoja, joita museo ei voi täyttää.

Ortodoksisille seurakunnille kuuluvaa aineistoa liitetään RIISAn kokoelmiin, mikäli ne täyttävät kokoelmapolitiikassa määritellyt kriteerit. Poistaessaan aineistoaan seurakuntien tulee tarjota sitä RIISALLE, jolla on oikeus liittää ne kokoelmiinsa. Mikäli aineisto ei täytä kokoelmapolitiikan periaatteita, on RIISALLA oikeus kieltäytyä vastaanotosta. Tällöin RIISA antaa seurakunnille asiantuntija-apua aineiston jatkosijoittamisesta.

Talletukset

Säätiö ottaa vastaan talletuksia tapauskohtaisesti. Niitä vastaanotetaan pääasiassa vain kirkolta ja sen organisaatioilta sekä ammatillisesti hoidetuilta museoilta, mikäli talletukset ovat museotoiminnan kannalta merkittäviä. Talletuksessa omistusoikeus säilyy tallettajalla.

Talletetun aineiston on täytettävä kokoelmien kartuttamisen kriteerit, ja aineistoa on voitava hoitaa ja käyttää kuten muitakin kokoelmia. Talletettu aineisto inventoidaan museon luettelointiperiaatteiden mukaisesti.

Talletuksesta tehdään kirjallinen sopimus, jossa identifioidaan tallettaja, talletuksen saaja, talletettava aineisto, kunto, määritellään talletusaika ja irtisanomisaika sekä RIISAn käyttöoikeuden laajuus. Lisäksi sovitaan aineiston vakuuttamisesta, ja määritetään periaatteet konservointitarpeiden ilmaannuttua.

Talletusajan päätyttyä aineisto voidaan poistaa kokoelmasta. Tiedot aineiston historiasta ja käytöstä säilytetään Kosmoksessa. Talletetun aineiston poiston syy kirjataan, eikä inventaarinumeroa käytetä uudelleen.

Poistot

Kokoelmista poistaminen on aina äärimmäinen toimenpide. Poistot edellyttävät ymmärrystä kokoelmien luonteesta ja merkityksestä sekä oikeudellisesta asemasta. Jokainen poisto harkitaan tarkoin, ja ennen poistopäätöksen tekemistä on varmistettava, että perusteet poistolle ovat todella olemassa.

Museonjohtaja tekee säätiön hallitukselle esityksen poistoista, ja hallitus tekee poistoista kirjallisen päätöksen. Poistamispäätökset ja niiden perustelut liitetään Kosmokseen. Poistoon liittyvät tiedot säilytetään, eikä inventaarinumeroa oteta uudelleen käyttöön.

Poistettava aineisto pyritään palauttamaan, mikäli edellinen omistaja on tiedossa. Tämän jälkeen poistoa tarjotaan ensisijaisesti ammatillisesti hoidetuille museoille tai muille julkisille kokoelmille. Poistettavaksi katsottavaa aineistoa voidaan siirtää myös museon opetuskokoelmaan. Poistettava aineisto voidaan myydä, mikäli siihen liittyvät sopimukset eivät ole esteenä. Mahdolliset myyntitulot käytetään kokoelmien hoitoon.

Kokoelmissa on aineistoa, joilla ei ole lähde- tai kontekstitietoja. Mikäli ko. aineisto ei täytä kokoelmapolitiikassa määriteltyjä kartuttamisen kriteerejä, se on mahdollista poistaa. Kokoelmista voidaan poistaa aineistoa, joka ovat erittäin huonokuntoista, eikä niitä pystytä konservoimaan. Tällöin kokonaisuus poistetaan tuhoamalla. Jos RIISAn kokoelmissa on enemmän kuin kaksi samanlaisia esineitä, voidaan huonokuntoiset ja kontekstittiedottomat poistaa.

RIISAn kokoelmapolitiikassa määritellyt periaatteet ovat ohjanneet kokoelmien kartuttamista vuodesta 2011. Pääsääntönä on, ettei ennen vuotta 2011 kokoelmiin liitettyä aineistoa käydä systemaattisesti läpi poistomielessä. Poistoja voidaan tehdä tutkimuksen, näyttelyiden ja tilajärjestelyjen yhteydessä.

Poistoja voidaan tehdä vain siitä aineistosta, jonka omistusoikeus on kiistattomasti säätiöllä. Poikkeuksena on kirkon tallettama aineisto. Se muodostaa suurimman osan säätiön hallussa olevista kokoelmista. Kirkon tallettamasta aineistosta voidaan tehdä poistoja, mikäli se täyttää kokoelmapolitiikkaan kirjatut poistoperiaatteet. Talletuksesta tehtävistä poistoista laaditaan esitys Suomen ortodoksiselle kirkollishallitukselle. Se hyväksyy tai hylkää em. esityksen ja antaa ohjeet jatkotoimenpiteistä.

5. KOKOELMIEN DOKUMENTOINTI

RIISAn kokoelmien dokumentoinnista ovat päävastuussa kokoelmista vastaavat toimenkuviansa mukaisesti. He ohjaavat kokoelmatyöhön osallistuvia tutkijoita, harjoittelijoita ja osa-aikaisia työntekijöitä.

Kokoelmanhallintaohjelma Kosmos

Vuodesta 2009 museossa on ollut käytössä selainpohjainen Kokoelmanhallintaohjelma Kosmos. Se on räätälöity RIISAn tarpeisiin. Kaikki luetteloidut tietueet ovat löydettävissä mm. asiasanojen, nimen tai inventaarinumeron avulla tai näiden yhdistelmillä.

Kirkon strategiassa korostetaan teknologian merkitystä kulttuuriperinnön tallentajana ja levittäjänä. Kosmos on tätä tarkoitusta palveleva ohjelma. Se on hyödyllinen ja käytännöllinen työväline. Kirkko painottaa teknologian hyödyntämistä pienten, hajallaan olevien yhteisöjen palvelijana ja palveluiden parantajana. RIISA vie tätä tavoitetta eteenpäin pyrkimällä jalkauttamaan Kosmoksen kirkon toimijoille. Kokoelmanhallintaohjelmatarkaisua kehitetään ottaen huomioon Museo 2015 -hankkeen painotukset ja suositukset. Tavoitteena on kokoelmien saattaminen mahdollisimman laajan verkkosaavutettavuuden piiriin.

Kosmos on jaettu kahteen pääkansioon: esineisiin ja valokuviin. Esine-kansio sisältää tiedot mm. sakraaliesineistä, ikoneista, teksteleistä sekä vanhasta kirjakokoelmasta ja Valokuva-kansio kuva-arkistosta.

Kosmukseen luetteloidut tiedot tallentuvat RIISAn ulkopuoliselle palvelimelle. Palvelinta ylläpitää Cygate Oy. Se vastaa palvelinkapasiteetista, valvonnasta ja varmistuksista sekä hallinnasta ja ylläpidosta. Kokoelmanhallintaohjelman ohjelmoinnista vastaa Profium Oy. Yhdessä ne mahdollistavat Kosmoksen saumattoman ja turvallisen käytön.

Kosmukseen luetteloitaan jatkuvasti aineistoa. Tietoa tallentuu systemaattisella luetteloinnilla, kokoelmien merkittävyyteen perustuvalla luetteloinnilla sekä erilaisten näyttely- ja tutkimushankkeiden aikana. Sähköisen luetteloinnin rinnalla ylläpidetään diaario- eli inventaariokirjaa, ja Kosmoksesta tulostetut perustiedot talletetaan manuaalisesti.

Museoesineiden ja kuvien inventointi

Uutta esinettä tai kuvaa inventoitaessa sille annetaan inventaarinumero, joka määräytyy diaariokirjan juoksevan numeroinnin perusteella. Tämän jälkeen kohde identifioidaan. Siitä kirjataan saapumisaika, tiedot miten ja mistä se on saatu sekä mahdollinen hankintahinta. Tietojen kirjaamisen jälkeen luovuttajalle voidaan tulostaa luovutustodistus. Luovutuksen jälkeen esine tai kuva luetteloitaan Kosmukseen.

Arkistoaineiston inventointi

RIISAn arkistoaineisto on kirjattu manuaalisiin diaariokirjoihin ja numeroitu.

Käsikirjastoon kuuluvan aineiston inventointi

RIISAn käsikirjastoon kerätään kirjallisuutta mm. ortodoksisuudesta, ortodoksisen kirkon historiasta ja teologiasta, ikonitaiteesta, kirkkoarkkitehtuurista, Suomen ja Karjalan historiasta, luostareista sekä pyhistä ihmisistä. Käsikirjastossa on valikoima ortodoksia lehtiä kokoelmapolitiikan mukaisesti.

Käsikirjaston aineisto inventoitiin ja järjestettiin 2010. Samalla aloitettiin käsikirjaston luettelointi sähköiseen tietokantaan. KirjaOORNINKI on kirjasto-ohjelma, joka on suunniteltu Windows-ympäristöön. Tietokantaan voi luetteloita mm. kirjoja, lehtiä ja äänitteitä.

RIISAn toiminnan dokumentointi

RIISAn ja sen ylläpitämän säätiön toiminnasta syntyvät asiakirjat talletetaan asiakirja-arkistoon, käyttö- ja päätearkistoon. Näyttelyihin ja kokoelmiin liittyviä dokumentteja säilytetään käyttöarkistossa. RIISA hyödyntää voimassaolevaa kirkon arkistonmuodostussuunnitelmaa.

RIISAn näyttelyt, työpajat, avajaiset ja muut tapahtumat dokumentoidaan valokuvaamalla. Kuvat säilytetään ulkoisella kovalevyllä. Aineistosta otetaan varmuuskopiot päivittäin.

6. TUTKIMUS

Säätiön hallussa ja omistuksessa olevat kokoelmat ja arkistoaineistot ovat ainutlaatuiset. Tämän vuoksi on tärkeää, että aineistot ovat tutkijoiden käytössä. Kokoelmien luetteloiminen Kosmokseen helpottaa aineistojen läpikäyntiä. Luetteloinnin yhteydessä aineistosta otetaan useita yksityiskohtakuvia, minkä ansiosta tarve käsittelyyn vähenee.

Tutkittavasta aineistosta tulee tehdä aineistopyyntö viimeistään viikkoa ennen tutkimuksen aloittamista. Tutkijoille järjestetään tapauskohtaisesti mahdollisuus tutustua esine- ja kuvakokoelmiin. RIISAn kokoelmista vastaavat valvovat ja ohjaavat tutkijoita kokoelmien käsittelyssä. Käsikirjasto on tutkijoiden käytössä RIISAn toimistotiloissa, eikä sitä lainata ulkopuolelle.

RIISAn arkistoihin ja muuhun aineistoon tutustuvat allekirjoittavat aineistopyyntö- ja käyttö sopimuksen. Kokoelmia tutkivat ovat velvollisia toimittamaan yhden kappaleen opinnäytteestä, julkaisusta tai muusta tutkimuksen lopputuotoksesta museon käsikirjastoon.

RIISAn henkilökunta tekee toimeksiannosta selvitystyötä ja antaa lausuntoja ikoneista, sakraaliesineistä ja teksteleistä. Tekstiilikonservaattori neuvoo ortodoksisen kirkkotekstiilien hoidossa. Tutkimuksista, kuva-arkiston palveluista ja muista toimeksiannoista peritään palveluhinnaston mukainen maksu. Henkilökunnan museon ulkopuolelle suuntautuvien matkojen matka- ja yöpymiskustannuksista sekä päivärahoista vastaa tutkimus- tai ohjaustyön tilaaja.

Henkilökunnan tekemä tutkimus palvelee RIISAn näyttely- ja opetustoimintaa. Luonteeltaan se on dokumentoivaa perustutkimusta ja syventävää tieteellistä tutkimusta. Tutkimustuloksia julkaistaan erilaisissa artikkelikokoelmissa ja näyttelyjulkaisuissa, internetsivuilla sekä kulttuurikasvatusaineistossa. Kokoelmiin liittyyvää tutkimusta tehdään myös yhdessä asiantuntijoiden ja opiskelijoiden kanssa.

RIISAn henkilökunta osallistuu resurssien mukaan ulkopuolisten tahojen tekemiin tutkimus-, julkaisu- ja näyttelyprojekteihin. Mahdollisuus osallistua erilaisten toimijoiden toteuttamiin hankkeisiin harkitaan tapauskohtaisesti. Yhteistyöhankkeista tehdään aina etukäteen molempia osapuolia sitova kirjallinen sopimus.

7. SÄILYTYS, HOITO JA TURVALLISUUS

Yleistä

Museoiden keskeinen tehtävä on varmistaa kokoelmien säilyminen tuleville sukupolville. Ammattitaitoinen henkilökunta sekä asianmukaiset tilat ja olosuhteet ovat edellytys kokoelmien säilymiselle.

RIISAn henkilökunta toteuttaa jokapäiväisessä työssään ennaltaehkäisevän konservoinnin periaatteita. Huomiota kiinnitetään kokoelmien säilytys-, käsittely-, näyttely- ja kuljetusolosuhteisiin. Mitkään toiminnot eivät saa vaarantaa kokoelmien säilymistä. Kokoelmista vastaavat ohjaavat määräaikaista työntekijöitä museoaineiston käsittelyssä. Kokoelmat sisältyvät kirkon kirkkovakuutukseen.

Konservointi ja kuntokartoitukset

Kokoelmia konservoidaan pääsääntöisesti näyttely-, tutkimus- ja julkaisutoiminnan yhteydessä. RIISAn tekstiilikonservaattori vastaa oman alansa esineiden konservoinnista. Ikoneiden konservointi tehdään ostopalveluna Valamon konservointilaitokselta, ja muiden ulkopuolisten konservaattorien palveluja käytetään tarpeen mukaan. Sakraaliesineet konservoidaan ostopalveluna Metropolia AMK:ssa.

Kuntokartoitukset ohjaavat aineistojen konservointityötä. Konservointi- ja puhdistustoimenpiteet dokumentoidaan tarkasti ja ne talletetaan RIISAn käyttöarkistoon. Tiedot liitetään Kosmokseen. Konservoitujen ikoneiden konservointikertomuksia säilytetään Valamon konservointilaitoksella.

Kuntokartoituksia tehdään näyttely-, tutkimus- ja julkaisutoiminnan sekä inventointitietojen täydentämisen yhteydessä. RIISAn ulkopuolelle talletetun aineiston kunto tarkastetaan viiden vuoden välein. Talletetun aineiston puhdistus-, hoito- ja konservointikustannuksista vastaa aineiston lainaaja.

Olosuhteet ja säilytys

Vastuu näyttely- ja säilytystilojen hälytysjärjestelmistä ja olosuhteista on kokoelmista vastaavilla. Tilojen kosteus-, lämpö- ja valaistusolosuhteet sekä hälytysjärjestelmät täyttävät museoaineistolle asetetut vaatimukset.

Kokoelmia säilytetään asianmukaisissa säilytystiloissa. Ne jakautuvat esineryhmittäin tiloihin, joiden olosuhteet on säädetty eri materiaaleille. Kokoelmien suojauksessa ja pakkaamisessa käytetään museoaineistolle soveltuvia materiaaleja.

Pääsy RIISAn säilytystiloihin on henkilökunnalla, kiinteistönhuollolla sekä palo- ja pelastusviranomaisilla. Harkinnan mukaan säilytystiloihin voidaan päästää muita kokoelmien hoitoon osallistuvia.

RIISAlla on käytössään myös varastotiloja, jotka eivät täytä museoaineistolle asetettuja vaatimuksia. Niitä käytetään myyntituotteiden, näyttelyrakenteiden ja -rekvisiitan sekä säilytyskalusteiden varastointiin.

8. KOKOELMAN ESILLÄPITO

RIISAssa olevat kokoelmat ovat esillä ensisijaisesti Pyhyyden portailla -kokoelmanäyttelyssä sekä vaihtuvissa erikoisnäyttelyissä. RIISA voi järjestää kokoelmista näyttelyitä muissa museoissa ja näyttelytiloissa. Kokoelmia on mahdollista hyödyntää harkinnan mukaan myös lainattavissa näyttely- ja opetuspaketeissa. Kokoelmiin kuuluvaa aineistoa lainataan tietyin ehdoin muille näyttelyjärjestäjille ja talletetaan RIISAn ulkopuolisiin tiloihin. Talletuksia on mm. Heinävedellä Valamon luostarimuseossa ja Suomen ortodoksisen kirkon Helsingin virkatiloissa.

Kokoelma-aineisto on yleisön saavutettavissa RIISAn ja muiden kustantajien julkaisuissa. Kokoelmia hyödynnetään RIISAn ja kirkon internetsivuilla, esitteissä ja muussa tiedotuksessa. Kokoelmiin kuuluvaa aineistoa voidaan tuottaa museokaupan tarpeisiin.

Kokoelmien esilläpidossa pyritään huomioimaan kulttuurinen, sosiaalinen, asenteellinen, tiedotuksellinen ja taloudellinen saavutettavuus.

9. LAINAUS- JA TALLENNUSPERIAATTEET

Säätiön hallussa ja omistuksessa olevien kokoelmien hallinta, hoito, näyttely- tai kulttuurikasvatustoiminta ei saa vaikeutua esinelainoissa ja -talletuksissa. Aineistoa, jonka lainaaminen tai tallettaminen vaarantaa säilymisen, ei anneta museon ulkopuolelle. RIISA määrittelee kulloinkin lainattavan ja talletettavan aineiston.

Lainoja tai talletuksia ei myönnetä aineistosta, joiden sopimukset ja ehdot estävät em. toimenpiteet.

Lainaaminen määräajaksi

Kokoelmiin kuuluvaa aineistoa annetaan näyttelylainaan ammatillisesti hoidetuille museoille. Näyttelylainoja myönnetään myös muille yhteisöille, joiden henkilökunnalla on riittävä ammattitaito museoaineiston käsittelyssä, ja joiden näyttelytilat täyttävät säilymiselle asetetut kriteerit.

Jokainen laina käsitellään tapauskohtaisesti. Lainapyynnöt tulee osoittaa kirjallisesti museonjohtajalle vähintään 2 kk ennen laina-ajan alkua. Lainapyynnössä tulee ilmoittaa lainattavat esineet ja laina-aika sekä tehtävä selvitys RIISAn lainaussopimuksen lainaus-ehdoissa määritellyistä seikoista. RIISA voi tarvittaessa edellyttää lisäselvitysten tekemistä. Aineistosta riippuen RIISA voi liittää lisäehtoja sopimukseen. Kokoelmista vastaavat varmistavat aineiston kunnan ja selvittävät lainasta aiheutuvat toimenpiteet ja kustannukset. Päätöksen esineen lainaamisesta tekee museonjohtaja.

Lainasta tehdään kirjallinen sopimus. Sopimuksessa määritellään laina- ja näyttelyaika, vakuutusmaksut, sovitaan kuljetuksista, pakkaamisesta, kuriiritoiminnasta, esineen kuvaamisesta ja kuvamateriaalin julkaisemisesta sekä muista vaatimuksista. Lainaja vastaa kaikista kuluista.

Pitkäaikaiset talletukset

Kokoelmista voidaan tehdä talletuksia harkitusti. Pääsääntöisesti kokoelmatalletuksia myönnetään ammatillisesti hoidetuille museoille sekä kirkon työ- ja edustustiloihin.

Jokainen talletuspäätös harkitaan erikseen ja siitä vastaa museonjohtaja. Talletus ei saa vaikeuttaa kokoelmanhallintaa ja -hoitoa, näyttelytoimintaa eikä kulttuurikasvatusta. Talletuspäätöstä tehtäessä otetaan huomioon aineiston materiaali ja kunto. Talletuspaikan on täytettävä aineiston edellyttämät olosuhteet. RIISA voi purkaa talletuspäätöksen.

Talletuksesta tehdään kirjallinen sopimus tallettajan ja talletuksen vastaanottajan välillä. Talletuskohteessa toimiva yhteyshenkilö on velvollinen vastaamaan talletetun aineiston turvallisuudesta ja ilmoittamaan RIISAlle välittömästi mahdollisista vaurioista ja olosuhteissa tapahtuvista muutoksista.

Jos aineisto vaurioituu talletuksen aikana, tulee käytettävät konservointitoimenpiteet ja konservaattori hyväksyttävä museonjohtajalla. RIISA valvoo talletetun aineiston kuntoa ja olosuhteita ja voi edellyttää tallettajaa toimittamaan RIISAlle olosuhde- ja kuntoraportteja.

Talletetun aineiston kunto tarkastetaan kolmen vuoden välein. RIISAn henkilökunta tai sen valtuuttama konservaattori suorittaa tarkastuksen. Tallettaja maksaa tarkastuksesta aiheutuvat kulut. Talletettava aineisto on vakuutettava RIISAn sille määrittelemästä arvosta. Talletuksen vastaanottaja vastaa kunnostuksesta, ylläpidosta, kuljetuksista ja vakuutuksista aiheutuvista kuluista.

RIISAn henkilökunta hoitaa talletettavan aineiston pakkaamisen ja esillepanon. Poikkeustapauksissa talletuksen vastaanottaja voi vastata ripustuksesta, mutta silloin on toimittava RIISAn antamien ohjeiden mukaisesti.

LIITTEET

Kuvapalvelusopimus

Lainaussopimus

Lehtileikearkiston kartuttamisperiaatteet

Luettelo käsikirjastossa säilytettävistä lehdistä

Palveluhinnasto

Aineistopyyntö

Käyttölupa

Yhteistyösopimus kulttuurihistoriallisten museoiden valtakunnallisesta tallennustyönjaosta

RIISA

Suomen ortodoksinen kirkkomuseo
Orthodox Church Museum of Finland

KUVAPALVELUSOPIMUS

Tilaaaja:

Laskutusosoite:

Sopimuksen kohde:

Kuvan nro	Kuvan/esineen nimi

Käyttötarkoitus:

Veloitus:

Sopimusehdot:

1. Kuvien käyttö muuhun kuin tässä sopimuksessa mainittuun tarkoitukseen on kielletty.
2. Julkaistaessa on mainittava kuva/esineen nimi, kuvaaja ja RIISA.
3. Kuvilla on kertakäyttöoikeus, ja museo laskuttaa kaikista kuvapalveluista erikseen. Käyttömaksu määräytyy käyttötarkoituksen mukaan.
4. Jatkokäytöstä on sovittava erikseen.
5. Esineen kuvaa ei pidä rajata. Mikäli käytetään yksityiskohtaa, se on mainittava kuvatekstissä.
6. Kuvien tilaaja sitoutuu vastaamaan julkaisemisesta aiheutuvista mahdollisista tekijänoikeuskorvauksista.
7. Kuvat on palautettava museoon viimeistään kahden kuukauden kuluttua. Sähköisessä muodossa olevat kuvat on tuhottava heti käytön jälkeen.

8. Tilaaaja on velvollinen luovuttamaan RIISAn käsikirjastoon yhden (1) vapaakappaleen julkaisua tai lehteä, jossa on käytetty museon kuvakokoelmia.
9. Toimitusehdot: yksittäisten kuvien toimitusaika on yksi viikko. Suurempien tilausten toimitusaika sopimuksen mukaan.
10. Tätä sopimusta on tehty kaksi samansanaista kappaletta; yksi kummallekin osapuolelle.

Huomautuksia:

Sopijapuolet:

Paikka ja aika

Paikka ja aika

Lainan antaja

Lainan ottaja

Toinen sopimuskappale palautetaan osoitteeseen:

RIISA – Suomen ortodoksinen kirkkomuseo
Karjalankatu 1
70110 Kuopio

LAINAUSSOPIMUS

Näyttely:
Paikka ja aika:
Näyttelyn järjestäjä:
Laina-aika:

Lainan antaja

Suomen ortodoksinen kirkkomuseon säätiö Karjalankatu 1, 70110 Kuopio Yhteyshenkilö: Puhelin:

Lainan ottaja

--

Lainattava aineisto

LAINAUSEHDOT

Yleiset periaatteet

Jokainen lainapyyntö harkitaan erikseen. Säätiö lainaa aineistoa ammatillisesti hoidetuille museoille ja yhteisöille, joiden henkilökunnalla on riittävä ammattitaito museoaineiston käsittelyssä, ja joiden näyttelytilat täyttävät säilymiselle asetetut kriteerit.

RIISAn kokoelmien hallinta, hoito, näyttely- tai kulttuurikasvatustoiminta ei saa vaikeutua esinelainojen tai -talletusten takia. Aineistoa, jonka lainaaminen tai tallettaminen vaarantaa säilymisen, ei anneta museon ulkopuolelle. Lainoja tai talletuksia ei myönnetä aineistosta, joiden sopimukset ja ehdot estävät toimenpiteet.

Lainapyynnöt

Lainapyynnöt tulee osoittaa kirjallisesti museonjohtajalle vähintään 2 kk ennen laina-ajan alkua. Lainapyynnössä tulee ilmoittaa lainattavat esineet ja laina-aika sekä tehtävä selvitys säätiön lainaussopimuksen lainausehdoissa määritellyistä seikoista. RIISA voi tarvittaessa edellyttää lisäselvitysten tekemistä. Aineistosta riippuen RIISA voi liittää lainaussopimukseen lisäehtoja.

Näyttely-yhteistyöstä tulee tehdä kirjallinen pyyntö museonjohtajalle vähintään 6 kk ennen laina-ajan alkua. Mikäli näyttely-yhteistyö vaatii käsikirjoitusta ja tutkimusta laskutetaan siitä museon palveluhinnaston mukaisesti.

Vakuutukset

Lainan ottaja vakuuttaa lainattavan aineiston kaikkien riskien varalta museon ilmoittamasta vakuutusarvosta. Vakuutus alkaa siitä hetkestä, kun aineisto lähtee RIISASTA ja päättyy, kun se palautetaan takaisin.

Menettely vahinkotapauksissa

Lainan ottajan on ilmoitettava välittömästi havaitsemistaan vahingoista museon henkilökunnalle. Vahingon toteaa ja vaurion suuruuden määrittelee RIISAN valtuuttama asiantuntija.

Kustannukset

Lainan ottaja vastaa kaikista lainaan liittyvistä kustannuksista. Näyttely- ja kuljetusvakuutuksien lisäksi näitä ovat muun muassa konservointikulut ja konservaattorin tarkastukset sekä aineiston kuljetuksesta, pakkaamisesta ja kuriiritoiminnasta aiheutuvat kulut.

Lainan ottaja vastaa kaikista näyttelyyn ja julkaisuihin liittyvistä tekijänoikeudellisista korvausvaatimuksista.

Turvallisuus ja olosuhteet

Lainan ottaja sitoutuu huolehtimaan, että näyttelytila on paloturvallinen ja siinä on kattava hälytysjärjestelmä. Turvallisuudesta on huolehdittava myös kuljetuksen aikana sekä tiloissa, joissa lainattavaa aineistoa säilytetään ja käsitellään. Vain ammattitaitoinen henkilökunta saa käsitellä lainattavaa aineistoa.

Näyttely- ja säilytystilojen, joissa lainattavaa aineistoa säilytetään, käsitellään ja pidetään esillä, on oltava lämpö- ja kosteusolosuhteiltaan em. materiaaleille sopiva.

Lainapyynnössä tulee käydä ilmi näyttelyn turvallisuusjärjestelyt sekä lämpö- ja kosteusolosuhteet.

Kuva-aineisto

Lainattavan aineiston kuvaamisesta ja kuvien julkaisemisesta sovitaan erikseen. RIISA perii toimittamistaan kuvista palveluhinnaston mukaisen maksun.

Lainan ottaja on velvollinen luovuttamaan yhden (1) kappaleen julkaisua tai lehteä, jossa on käytetty kuvituksena RIISAN aineistoa.

Esillepano

Lainattavan aineiston esillepanon yhteydessä tulee mainita RIISA - Suomen ortodoksinen kirkkomuseo.

Sopijaosapuolet

Sopimusta on tehty kaksi kappaletta, yksi lainan antajalle ja yksi lainan ottajalle. Säätiön kappale tulee palauttaa takaisin oheisessa palautuskuoressa.

Paikka ja aika

Lainan antaja

Paikka ja aika

Lainan vastaanottaja

Palautus

Edellä mainittu aineisto on palautettu lainan antajalle.

Paikka ja aika

Lainan antaja

Paikka ja aika

Lainan vastaanottaja

R I I S A

Suomen ortodoksinen kirkkomuseo
Orthodox Church Museum of Finland

LEHTILEIKEARKISTON KARTUTTAMISPERIAATTEET

Lehtileikearkisto sijaitsee museon käyttöarkistossa. Talletettavat teemat ovat: henkilöt, ortodoksisen kirkon historia Suomessa, kirkolliset juhlat, sakramentit, RIISAn näyttelyt ja toiminta, ikonit, sakraaliesineet, kirkkotekstiilit, tekniikat ja materiaalit, konservointi, luostarit ja evakuointi.

TEEMAT

HENKILÖT (aakkosjärjestyksessä)

- pyhät ihmiset
- ikonimaalarit
- museoon ja sen kokoelmiin liittyvät henkilöt (mm. museonjohtajat, Venäjän keisarit, Fabergé)
- Suomen ortodoksisen kirkon arkkipiispat, merkkihenkilöt (harkinnan mukaan)

ORTODOKSISEN KIRKON HISTORIA SUOMESSA

- yleinen historia
- nykyiset seurakunnat
- luovutetut seurakunnat
- kirkkojen historia
- arkkitehtuuri ja rakentaminen
- kirkkointeriöörit
- hautausmaat

25

KIRKOLLISET JUHLAT

Kirkollisiin juhliin liittyvät artikkelit; ei yksittäisiä tapahtumia, vaan juhlien kirkollisesta sisällystä kertovat artikkelit

- joulukuukaus
- pääsiäinen
- hautausperinne

SAKRAMENTIT

- avioliitto
- kaste
- sairaanhoito
- pappeus
- katumus
- ehtoollinen
- mirhalla voitelu

MUSEON NÄYTTELYT (näyttelykansioissa)

MUSEON TOIMINTA

- kokoelmat
- tutkimus
- museopedagogiikka

IKONIT

- ikoniteologia
- ikonien historia ja symbolit
- ikoninäyttelyt
- Suomen ikonimaalarit ry.

SAKRAALIESINEET

KIRKKOTEKSTIILIT

TEKNIIKAT JA MATERIAALIT

- pääsiäismunat
- helmet
- jalokivet
- kultaus
- mosaiikki
- emalointi

KONSERVOINTI (materiaalien mukaan)

- Valamon konservointilaitos

LUOSTARIT

Ortodoksisten luostareiden toimintaa ja historiaa koskevat artikkelit

- Konevitsa
- Laatokan Valamo
- Uusi Valamo
- Petsamo
- Lintula
- Luostarilaitos yleensä

EVAKUOINTI

KÄSIKIRJASTOSSA SÄILYTETTÄVÄT LEHDET

- Aamun Koitto
- Glorian Antiikki
- Konservaattori
- Logos
- Museo
- Ortodoksinen kulttuuri
- The Orthodox Word

R I I S A

Suomen ortodoksinen kirkkomuseo
Orthodox Church Museum of Finland

PALVELUHINNASTO

PÄÄSYMAKSUT

10 € / aikuinen

8 € / opiskelijat, eläkeläiset ja yli 10 hengen ryhmät

8 € / Kirkkomuseon ystävät ry:n jäsenet

8 € / Eurooppalainen nuorisokortti (The European Youth Card)

Alle 18-vuotiaat ilmaiseksi

Museovieraiden avustajat ilmaiseksi

Museokorttikäynti maksuton

Työpajojen materiaalmaksu 1 – 2 € / henkilö

OPASTUSMAKSUT

Opastusmaksu 100 € / ryhmä (tiistaista perjantaihin museon avoinnaoloaikana)

Opastusmaksu 125 € / ryhmä (lauantaisin museon avoinnaoloaikana)

Opastusmaksu avoinnaolon ulkopuolella 150 € / ryhmä (poikkeuksena ti - pe ennen museon avautumista 100 € / ryhmä)

TUTKIMUS-, ARVIOINTI- JA NEUVONTAPALVELU

Tutkimuspyynnöt 75 € / tunti

Arvioinnit 50 € / tunti (sisältää lausunnon)

Tuntiveloituksen vähimmäisveloitus 0,5 tuntia

KUVAPALVELUT

Tutkimuspyynnöt: kuvahaku, digitointi ja kuvankäsittely 75 € / tunti

Valokuvauspalvelu 75 € / tunti

Tuntiveloituksen vähimmäisveloitus 0,5 tuntia

Ulkopuolinen kuvaa museossa 30 € / tunti ja hintaan lisätään museohenkilökunnan työstä aiheutuneena korvauksena 30 € / tunti / henkilö (vähimmäisveloitus tunti)

Kuvapalveluiden käyttömaksut:

- Hinta kвалta, kertakäyttöoikeus
- Kuvan uusintakäyttö samaan tarkoitukseen – 50 %
- Kuvia julkaistaessa mainittava kuvaaja / RIISA - Suomen ortodoksinen kirkkomuseo

Museot ja kulttuurilaitokset, oppilaitokset, yhdistykset, seurakunnat ja yksityishenkilöt:

- Ei-kaupallinen käyttö; kuten opinnäytetyöt, tieteelliset julkaisut ja artikkelit 25 €
- Kaupallinen käyttö; postikortit, kalenterit 50 €

Muut toimijat:

- Julkaisut, kirjat, lehdet, postikortit ja -merkit, julisteet, kansikuvat 80 €
- Ortodoksiset lehdet 25 €
- Elokuvat, televisio-ohjelmat, CD-Rom, DVD 80 €
- Somistus, kalenterit, esitteet 80 €
- Näyttelyt 80 €
- Internet-sivut 80 €

Toimitusehdot:

- Kuvat toimitetaan, kun kirkkomuseo on vastaanottanut allekirjoitetun kuvapalvelusopimuksen
- Yksittäisten kuvien toimitusaika viikko; suurempien tilausten toimitus sopimuksen mukaan
- Maksuehto 14 päivän netto
- Tilaaja on velvollinen luovuttamaan yhden kappaleen julkaisua tai lehteä, jossa on käytetty kuvituksena kirkkomuseon kuvakokoelmia

GRAAFISET PALVELUT

Graafiset palvelut mm. mainokset, julisteet ja julkaisut (myös venäjäksi)
Graafisten palveluiden tuntiveloitus on 30 € / tunti (+ alv. 24 %)

KÄÄNNÖSPALVELUT

Käännöspalvelut (venäjä - suomi)
Käännöspalveluiden tuntiveloitus on 50 € / tunti (+ alv. 24 %)

ESINE- JA NÄYTTELYLAINAT

- Esine- ja näyttelylainoista ei peritä maksua
- Taitelijavierailuista tehdään erilliset sopimukset

MONITOIMITILA MOSAIIKKI

- Tilavuokra 75 € / 2 tuntia (ma - pe klo 8 - 16)
- Tilavuokra 100 € / 2 tuntia (la - su klo 12 - 16)
- Tilavuokra 150 € / 2 tuntia (avoinna olon ulkopuolella)

VALOKOPIOT

- Mustavalkoinen 0,25 € / kopio
- Värillinen 0,70 € / kopio

KÄYTTÖLUPA

Alla mainitulle henkilölle on myönnetty lupa tehdä tutkimustyötä Suomen ortodoksisen kirkkomuseon RIISAn arkistossa.

Nimi:

Ammatti/oppiarvo:

Osoite:

Puhelin:

Sähköposti:

Opinnäyte/muu tutkimus:

Tutkimusaihe:

Työn ohjaaja:

Työskentelyaika arkistossa:

30

SITOUMUS

Sitoudun noudattamaan saamiani asiakirjojen käyttöön liittyviä ohjeita ja voimassaolevaa lainsäädäntöä sekä käyttämään ainoastaan tutkimusaiheeseeni liittyvää aineistoa.

Kuopiossa

Allekirjoitus:

Käyttöluvan myöntäjä:

YHTEISTYÖSOPIMUS KULTTUURIHISTORIAALLISTEN MUSEOIDEN VALTAKUNNALLISESTA TALLENNUSTYÖNJAOSTA

Sopijapuolet:

Museovirasto
(Jäljempänä Museovirasto)

Suomen ortodoksinen kirkkomuseo
(Jäljempänä Museo)

Sopimuksen tarkoitus

Museot, jotka osallistuvat valtakunnalliseen Tallennus- ja kokoelmayhteistyö TAKO:on, ovat sopineet kulttuurihistoriallisten kokoelmien yhteisestä tallennustyönjaosta. Tämän sopimuksen tarkoitus on turvata työnjaon jatkuvuus. Sopimus ei vaikuta Museon oikeuteen omistaa museokokoelmia, hankkia museo-objekteja tai poistaa niitä kokoelmistaan niin halutessaan.

Sopimuksen sisältö

Museo noudattaa kokoelmiensa kartunnassa työnjakoa, joka on kirjattu TAKO-hankkeen sähköiseen työkaluun, joka on sijoitettu Museoviraston verkkosivuille. Työkalun päivitys- ja ylläpitovastuu on Museovirastolla, ja mahdolliset muutokset kunkin museon tallennusvastuuseen tehdään vain Museon suostumuksella.

Museo kirjaa osuutensa työnjaosta kokoelmapolitiikka-asiakirjaansa, mikäli sellainen on.

Museo sitoutuu priorisoimaan luetteloinnissa ja digitoinnissa valtakunnallisen työnjaon puitteissa karttunutta materiaalia.

Museo raportoi vuoden aikana työnjaon puitteissa toteutuneesta kartunnastaan sähköiseen työkaluun vuosittain kesäkuun loppuun mennessä. Työkaluun voi liittää esimerkiksi toimintakertomuksen kappaleen, jossa Museo toteaa tallennustyönjaon toteutumisen kartunnassaan.

Museo voi ilmoittaa Museovirastolle halustaan muuttaa työnjakoa vuosittain kesäkuun loppuun mennessä. Päivitetty työnjako julkistetaan vuosittain helmikuun loppuun mennessä.

Sopimus on voimassa kunnes jompikumpi sopijapuoli sanoo sen irti. Irtisanomisaika kummankin sopijapuolen osalta on yksi (1) kuukausi.

Sopimuskappaleet

Tämä sopimus on tehty kahtena samansisältöisenä kappaleena, joista yksi jää kummallekin osapuolelle.

Päiväys 14 . 5 . 2013

Museon puolesta

Teresa Leskinen
Museonjohtaja Teresa Leskinen

Museoviraston puolesta

Pirjo Hamari
kehittämisjohtaja Pirjo Hamari